

[Poul Møller.]

gav den højtærede undervisningsminister ikke rigtig nogen redegørelse for, hvorfor man ikke havde søgt finansudvalget, hvad man vitterligt ikke havde, men først gjorde på et meget senere tidspunkt henimod årsskiftet, efter at statsrevisorerne har ført sagen frem. Jeg synes, den højtærede undervisningsminister skulle have givet yderligere oplysning om dette, men det vender vi selvfølgelig tilbage til, når statsrevisorernes betænkning foreligger, og hvori man skal indstille denne regnskabspost til det høje tings godkendelse eller ikke-godkendelse.

Vedrørende Lyngby-Tårnbæk kommunes deltagelse vil jeg sige, at det kan godt være, at der er noget, der har givet anledning til at tro, at Lyngby-Tårnbæk kommune ville afholde noget af udgiften, men i det øjeblik det står klart i byggeudvalget den 13. april 1959, at Lyngby-Tårnbæk ikke vil, og arbejdet ikke er påbegyndt, burde man omgående have underrettet det høje ting og i hvert fald finansudvalget om det rette forhold, således at sagen kunne være taget op til ny behandling.

Den højtærede undervisningsminister undlod at omtale, om den daværende minister var blevet gjort bekendt med disse forhold, især forholdene vedrørende Lyngby-Tårnbæk kommune, og om det var på hans ansvar, at finansudvalget ikke blev underrettet om tingenes rette tilstand.

Efter at den højtærede undervisningsminister nu har givet sin redegørelse, og da sagen kommer til forsat behandling, og da statsrevisorerne skal drøfte hele forholdet og afgive betænkning, skal jeg ikke drage nogen konklusion af den højtærede undervisningsministers redegørelse og i øvrigt ikke fortsætte debatten. Jeg vil gerne for mit vedkommende sige, at for at stå frit ved den afstemning, der eventuelt senere kan komme med hensyn til statsregnskabet godkendelse, vil jeg undlade at stemme for det ændringsforslag, nr. 519, der her foreligger.

Undervisningsministeren (Helveg Petersen): Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte, om min forgænger i embedet, Jørgen Jørgensen, var orienteret om Lyngby-Tårnbæks kommunes indstilling over for

kollegiebyggeriet. Det var Jørgen Jørgensen ikke.

Det ærede medlem rejste dernæst spørgsmålet, hvordan det var gået til, at der var givet den fejlagtige oplysning til statsrevisorerne. Hertil kan jeg svare, at den embedsmand, der havde udfærdiget denne redegørelse, har begået en fejl, idet han har skønnet, at den indstilling, der forelå udfærdiget til finansudvalget, var afgået. Det er sådan, at der udfærdiges 2 indstillinger, én går til finansministeriet og én til finansudvalget, og han har altså bygget på, at den indstilling, der var stilet til finansudvalget med den regnskabsmæssige redegørelse for sagen, virkelig også var afsendt. Det var altså ikke tilfældet, og der er her tale om en fejl, der er blevet meget stærkt beklaget.

Jeg vil også gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, at jeg deler de synspunkter, han her understregede med hensyn til nødvendigheden af, at bevillingerne skal være i orden. Jeg mener ikke, at den langsomme behandling af sagen, som jeg redegjorde for, og som det ærede medlem hr. Poul Møller også var inde på, hvor sagen vandrede fra undervisningsministeriet til boligministeriet, hvor arkitekterne var involveret, kan tjene som undskyldning. Det er kun en forklaring på, hvad der er sket, og det er altså en fejl, som meget stærkt må beklages.

Jeg har ud af dette draget den konklusion, jeg kom ind på til sidst i mit første indlæg, at det nu gælder om at tilrettelægge det fremtidige arbejde på en sådan måde, at vi får fasthed og sikkerhed over arbejdet med at administrere de meget store beløb, der her er tale om, og jeg kan forsikre det ærede medlem hr. Poul Møller og det høje ting om, at vi i undervisningsministeriet arbejder meget intenst med hele denne sag. Man kan godt sige, det ikke er sagen vedkommende, men jeg kan alligevel ikke lade være med at sige, at det er en sag, der har gjort et meget dybt indtryk i ministeriet, et indtryk, der går meget dybere end blot en beklagelse, og jeg kan også sige, at der i realiteten har været tale om en belastning af embedsmændene. Vi skal altså bestræbe os på at tilrettelægge tingene på en sådan måde, at gentagelser kan forhindres.

Hermed sluttede forhandlingen.